

V recenzi se vracíme k jednomu z nejvýraznějších českých alb roku 2011, k Baromantice **Lenky Dusilové**

. CD, které spolu se zpěvačkou produkovali Beata Hlavenková a duo Tin Soldiers, má podle svého názvu přinášet hudbu s prvky baroka a romantiky.

Někdy se člověk při psaní recenze přistihne, že od začátku do konce píše v superlativech. **Baromantika**

Lenky Dusilové je totiž tak dobrá deska, že nemá smysl na ní hledat negativa. Snad že je v některých momentech k posluchačům nemilosrdná, že se jim nesnaží vyjít vstříc, že je naopak nutí, aby si k ní sami – třeba po mnoha opakovaných posleších – našli cestu, nebo také nenašli, pokud k tomu nedozráli. Ale i tento nekompromisní postoj považuji za pozitivum.

Album, které má podle své autorky nabízet něco mezi barokem a romantismem, skutečně obsahuje rozevlátost prvního i rozervanost druhého. Ani jeden z těchto historických žánrů by mě však nenapadl po prvním poslechu. Zřejmé však je, že každá píseň má úplně jinou náladu. Alternativa, vokální hrátky, balada, symfonický zvuk, práce s dynamikou, elektro-industrial, zkreslený zpěv... – to vše se na albu střídá se stejnou samozřejmostí jako práce několika kvalitních textařů v čele s Michaelem Kubesou (Ladě) a Martinem E. Kyšperským (Květy).

Lenka Dusilová, jejíž cesta od rocku a popu k žánrově neuchopitelné, ale mimořádně kvalitní tvorbě zde dosáhla svého dosavadního vrcholu, měla opět štěstí na spolupracovníky. Z projektu

Eternal Seekers po jejím boku zůstala pianistka Beata Hlavenková, ze sfér jen zdánlivě popově tanečních přišli producenti Tin Soldiers, jinak členové skupiny Toxique a především zkušený jazzman Patrick Karpentski (neboli Patrik Hlavenka) a Viliam Béreš. Mezi dalšími pilíři studiové kapely a mezi hosty najdeme jména jako Miloš Dvořáček (bicí, perkuse), Rasťo Uhrík (kontrabs), Dorota Barová (zpěv), Rostislav Fraš (flétna), Justin Lavash (slide kytara) nebo ve čtyřech písniích odvážný Orchestr Berg pod vedením Petera Vrábela.

Síla personálně a stylově náročného projektu nespočívá v tom, kolik nálad a poloh se tvůrcům a instrumentalistům kolem výrazné zpěvačky podařilo vytvořit, ale v tom, jak je dokázali organicky spojit. Tak jako se baroko a romantika v názvu alba slévají v jedno slovo, drží perfektně pohromadě vokální exhibice a smyčcová gradace v duetu s Dorotou Barovou *Wspomnienie*. V poetické

Moje milá

má všechny přednosti vody do sebe zapadá nejen lehké balancování na hraně folku, jazzu a elektronické hudby, ale i taková „drobnost“, že jedna z nejvýraznějších českých zpěvaček zde zpívá mužský text. A v písni

Mrazy

se zdánlivě chybně vyfrázovaný text (přízvuk na příklonce „SE vpijou“) dokonale hodí k poetické melodii. I špatné přízvuky mohou být funkční u toho, kdo jinak s jazykem umí pracovat.

Jakkoli jsou texty na albu Baromantika zajímavé (a znovu odkazují mimo jiné na verše Michaela Kubesy, stále ještě nedoceněného autora z Opavy), v písniích na albu jde více o pocity než o příběhy. Proto možná až při patnáctém poslechu zjistíte, že ten kdosi, kdo se „*nad tebou smiluje*“
“, vám

hned v druhém verši „

dá pistoli k hlavě

“. V mysli totiž zůstávají spíše střípky, dekonstruované myšlenky, podobně jako album vedle dokonalé syntézy žánrů přináší i jejich fragmentaci. Možná i v tomto naprosto přirozeném propojení dvou principů, tedy spojování a tříštění, tkví síla Baromantiky.

Psáno pro hudební web [Radia Proglas](#)

Vydavatel: [100PROmotion](#)

Rok vydání: 2011

Žánr: alternativa

Celkový čas: 45:07

Baromantika Lenky Dusilové

Napsal uživatel Milan Tesař
Úterý, 09 Říjen 2012 19:56
